

Af de materielle ændringer skal nævnes følgende:

— *Personkredsen* i Arbejdsmarkedets Tillægspension *udvides* dels gennem sænkning af aldersgrænsen fra 18 til 16 år, dels gennem en sænkning af mindstetimetallet fra 15 til 10 timer.

Samtidig gennemføres en *3-delning af bidraget* i stedet for den nuværende 2-delning.

Undtagelsesbestemmelsen for *lærlinge* bortfalder.

— *Bestyrelsen* udvides med repræsentanter for den offentlige sektor samtidig med, at det foreslås, at medlemmerne vælges blandt repræsentantskabets medlemmer (hvor den offentlige sektor allerede er repræsenteret).

— Grænsen for *anbringelse* af Arbejdsmarkedets Tillægspensions midler *i aktier* udvides fra 15 til 25 pct.

— De vigtigste af de øvrige ændringer er: *bortfald af minimumsgrænsen på 300 kr.* for udbetaling af pension samt *indførelse af udpantningsret, tavshedspligt og forældelsesfrist.*

Lovforslaget blev fremsat sammen med *forslag til lov om midlertidig indbetaling fra staten til Arbejdsmarkedets Tillægspension af visse dyrtidsportioner* (se nærmest foregående sag) og blev ved 1. behandling såvel som ved 2. behandling behandlet sammen med dette lovforslag tillige med et af finansministeren fremsat *forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension* (se A. I, 2. saml., nr. 27).

Om baggrunden for lovforslaget henvises til nærmest foregående sag. Det kan i tilslutning hertil oplyses, at *arbejdsministeren* i sin fremsættelsestale bl. a. udtalte:

„Må jeg slutte med at nævne, at det i et af punkterne i aftalen mellem forligspartierne og det konservative folkeparti udtaltes, at man med ATP ville drøfte muligheden af, at ATP-fonden kunne foretage udlån til erhvervsorganisationer. Dette har regeringen gjort, og ATP har i denne anledning udtalt, at man, uden at lovændring er nødvendig, er positivt stemt for at udvide fondens placeringer gennem finansieringsinstitutter.

For brancheorganisationers vedkommende har ATP som model henvist til de gældende arbejdsgiverlån.

De arbejdsgiverlån, ATP har ydet siden 1965, har karakter af en refinansieringsordning (inden for 50 pct. af det indbetalte bidrag). Det er pengeinstitutterne, som administrerer og er ansvarlige for disse lån. ATP står således ikke som direkte långiver — en funktion, som efter ATPs opfattelse mest hensigtsmæssigt udføres af pengeinstitutterne. Inden for disse rammer skulle der imidlertid være mulighed for, at brancheorganisationer f. eks. skulle kunne optræde som låntagere på deres medlemmers vegne.